

Jestliže totiž k první rozhodující části svého výroku připojil žal. úřad dovětky stížnostmi naříkané, dlužno uvážit, že dovětky ty týkaly se otázky, jež nebyla vůbec in iudicium vznesena a že úřad se jí dotýkal pouze dotud, že ve výnosech adresovaných stejně přímo školním inspektorátům žádal své podřízené úřady, aby upozornily (srov. úvod »upozorněte ovšem«, »uvědomte s upozorněním«, »uvědomte s poznámkou«) příslušné řím.-kat. školské stolice na právní názor, jaký má žal. úřad v této na spor nevznesené otázce, aniž by z něho pro konkrétní případ činil nějakých závěrů, schopných moci práva.

Že žal. úřad nechtěl autoritativně řešiti a upravovati určitý právní poměr (charakter té které nově zřizované třídy) v otázce, k jejímuž řešení by ostatně v I. stolici povolán nebyl, plyne i z toho, že žal. úřad nekonal v této věci žádných šetření, nezkoumal existenci podmínek pro tento svůj názor vždy v daném případě (nemaje k tomu v mnohých případech ani v žádostech nějakého popudu), neoděl svůj příslušný právní názor vůbec ve formu nějakého rozhodnutí (neníť tu ani příslušného výroku), týkajícího se určité církevní školy, a uváděje ho jako pouhé upozornění či poznámku, nedotýkal se v předchozí, stížností nenaříkané a petit strany vyřizující části svých výnosů vůbec charakteru nově zřizovaných tříd, uděluje prostě souhlas k jejich zřízení při příslušných řím.-kat. školách (v čemž právě mylně stížnost spatřuje vnitřní rozpor, jehož tu v judikující části není). Svědčí o tom i to, že v oné druhé části nař. výnosů jsou též i jiná upozornění či pokyny o otázkách, jichž řešení úřad rovněž zřejmě vyhrazuje rozhodnutí budoucímu. (O povolení zálohy na platy učitelské, případně o nutnosti dalšího rozšíření některých tříd, či o postupu ve smyslu § 15 zák. čl. XXXVIII:1868.)

Šlo tu tedy o pouhý projev právního názoru, který mohl znamenati pro příslušný úřad toliko pokyn k dalšímu postupu v případě existence podmínek k němu, resp. pro stranu upozornění ke sporu budoucímu, kterýžto projev však nechtěl a ani za daného stavu nemohl se státi — i když byl straně podle pokynů žal. úřadu tlumočen — nějakým autoritativním, právní moci schopným rozhodnutím v otázce charakteru nově zřízených tříd, o čemž ostatně i samy stížnosti určité pochybnosti vyslovují. Není-li tu však takového rozhodnutí, pak není dán ani předpoklad příslušnosti nss-u ve smyslu § 2 zák. o ss.

Č. 11.235.

O b e c n í p o p l a t k y: * Při vyměřování poplatku za používání veřejného obecního statku (místa) benzinovou stanicí ve smyslu vzorc. dávk. prav. vl. nař. č. 15/1928 Sb. hleděti jest i k ploše zaujaté benzinovou stanicí pod povrchem země.

(Nález ze dne 26. dubna 1934 č. 17.018/32.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 9801/32.

V ě c: Město Ch. proti okresnímu úřadu v Chomutově o obecní poplatky za užívání veřejného prostranství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje, pokud jde o předpis jednorázového evidenčního poplatku ve výši 1.000 Kč, pro vadnost řízení, pokud jde o předpis ročního poplatku za dobu od 1. července do 31. prosince 1930 a za rok 1931, pro nezákonnost.

Důvody: Městským úřadem v Ch. byl Arnoštu L. za používání veřejné parcely č. kat. k zřízení a provozování benzinové stanice předepsán poplatek za používání obecního prostranství, a to jednorázový evidenční poplatek v částce 1.000 Kč, roční poplatek ve výši 7.250 Kč za rok 1930 a stejný poplatek za rok 1931.

Odvolání bylo měst. zastupitelstvem v Ch. zamítnuto. Nař. rozhodnutím bylo dalšímu odvolání ohledně těchto poplatků vyhověno, a to z následujících důvodů: »Pokud se týče předpisu ročního poplatku v obnose 7.250 Kč za rok 1930, stal se předpis za I. pololetí 1930 neprávem, protože vláda povolila usnesením z 23. května 1930 (vým. min. vnitra z 30. května 1930) na základě ustanovení § 28 zák. č. 329/1921 Sb. obci Ch. vybírání obecních poplatků za používání veřejného obecního majetku teprve od 21. června 1930. Město nebylo tudíž oprávněno předepsati Vám poplatek za používání veřejného majetku pro Vaši benzinovou stanici za dobu od 1. ledna do 30. června 1930. Ale i předpis ročního poplatku 7.250 Kč za rok 1930 a předpis ročního poplatku 7.250 Kč za rok 1931 odporuje vybíracím předpisům zemským úřadem schváleným, protože se počítá roční poplatek v obnose 250 Kč za čtvereční metr jen ze skutečně zabrané plochy, nikoli však z veřejného pozemku používaného pod povrchem země.«

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss: — — —

Pokud jde o předpis ročních poplatků, neobrací se stížnost proti výroku žal. úřadu, že poplatek za dobu od 1. ledna do 30. června 1930 nemohl býti předepsán, a zůstává tedy nař. rozhodnutí, pokud jde o roční poplatek za tuto dobu, stížností nedotčeno. Stížnost uplatňuje jen, že předpis obou poplatků, t. j. poplatku za dobu od 1. července do 31. prosince 1930 a za rok 1931 byl obcí správně vypočten, jelikož jest při jeho výpočtu hleděti i k ploše používané stranou pod povrchem země. Nss shledal stížnost důvodnou.

Podle § 1, I, 2 b) pravidel o vybírání obec. poplatku za používání veřejného prostranství (místa) v Ch., schválených usnesením vlády z 23. května 1930, platí se za trvalé používání veřejného obecního statku (místa) benzinovou stanicí roční poplatek 250 Kč za každý 1 m² zabrané plochy. Žal. úřad má za to, že zabranou plochou ve smyslu tohoto ustanovení je jen plocha používaná na povrchu země, takže poplatek netřeba platiti, nepoužívá-li se povrchu země, nýbrž pouze prostory pod ním se nacházející. Neprávem.

Podle § 354 o. z. o. zahrnuje vlastnictví v sobě právo volně nakládati se substancí a užitky věci a vyloučiti z toho každého jiného. Ze zásady té plyne, že dispozice vlastníka pozemku, pokud zákon ji zvlášť neobmezuje, nevztahuje se jen na povrch země, nýbrž zásadně také na prostor nalézající se kolmo nad pozemkem (§ 297 o. z. o.) a pod pozemkem. Dovolí-li tedy obec jako majitelka určitého pozemku sloužícího jinak za veřejné prostranství, aby ho někdo používal, nemůže na pod-

statě tohoto obcí jako majitelkou pozemku poskytnutého práva nic měniti okolnost, že se používání to nevztahuje na povrch pozemku, nýbrž jen na prostor ležící pod ním. Dává-li obec svolení k takovému používání pozemku tvořícího veřejné prostranství, jde o povolení k používání veřejného prostranství ve smyslu cit. pravidel.

Že pravidla nechtěla vyloučiti ze zpoplatnění takoveto užívání, je patrné i z ustanovení § 1, I, 5, podle kterého se poplatek platí za vedení kolejí, stok, potrubí a kabelů, které se přece zpravidla nalézají pod povrchem pozemku. Z okolnosti, že vybírání poplatku bylo obcí povoleno k úhradě nákladů na udržování veřejného statku (místa) a za dohled naň, a že za slovem »veřejný statek« jest v závorce uvedeno slovo »místo«, nač odvodní spis poukazuje, nelze pro názor opačný nic dovodovati, neboť slovo »místo« jest v této souvislosti — jak ostatně i název poplatku jako poplatku za používání obecního prostranství (místa) naznačuje — identické se slovy »veřejný statek« neb »veřejné prostranství« (viz Boh. A 9801/32).

Ani okolnost, že poplatek vyměřuje se podle pravidel podle »zabrané plochy«, nesvědčí, jak odvodní spis žal. úřadu míní, pro opačný názor, neboť mělo tím býti jen naznačeno, že se výše poplatku řídí podle toho, v jakém rozměru je veřejného prostranství dotyčnou osobou používáno, bez ohledu na to, zdali jde o používání povrchu pozemku či prostory ležící pod ním.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jde o předpis ročních poplatků za dobu od 1. července do 31. prosince 1930 a za rok 1931, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.236.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: * Berní úředník, který byl pensionován před účinností vl. nař. č. 88/1918 Sb. jako úředník skupiny D, nemá nároku na určení pensijní základny podle zák. č. 70/1930 Sb. podle služební třídy II., i když skutečně měl vzdělání středoškolské.

(Nález ze dne 26. dubna 1934 č. 6207.)

V ě c: Adolf Z. v H. proti ministerstvu financí o odpočivné.

V ý r o k: Stížnost zamítá se pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím zem. fin. ředitelství v Praze z 15. září 1930 bylo st-li na jeho přihlášku z 26. července 1930 na základě zák. č. 70/1930 Sb. vzhledem k pensijní základně určené podle § 2 vl. nař. č. 96/1930 Sb. místo dosavadních odpočivných požitků vyměřeno od 1. ledna 1930 výslužné 26.400 Kč ročně, t. j. 100% nové pensijní základny 26.400 Kč (služné 6 f s 2 n. př.).

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl stížnosti st-le na toto rozhodnutí zem. fin. ředitelství podané z těchto důvodů: St-li nelze určití pensijní základnu podle § 3 vl. nař. č. 96/1930 Sb., ježto nebyl v den skončení činné služby, t. j. dne 28. února 1917, úředníkem jmenovaným do VII. hodn. třídy, nýbrž toliko úředníkem hodn. třídy VIII. Rovněž nelze vzíti zřetel k tomu, že má středoškolské vzdělání, a určití mu pensijní